

סתם יום של חול. כל הנאשמים היו מכובדים.

כולם אנשי הצווארון שהיה לבן, לפני שהתלכלך

איפה הרוצחים כולם?

המחווה, נפתח מישפטו של עורך־הדין יצחק מוריץ ואשתו יעל, מנהלי חברת הברוקרים הוותיקה והמכובדת מוריץ את טיכונל. הם הגיעו לספסל־ הנאשמים עקב חקירה שנפתחה אחרי רצח הברוקר יעקב אלטרוביץ, שעבד אצלם, ונרצח על־ידי גיל כהגל ורוגן שגיא־שני. במהלך חקירת־הרצח התברר כי בחברת הברוקרים נעשו מעשי שים פלייליים, כספים הועברו מחשבון לחשבון, ואף הוכרחו על־ידי אלטרוביץ ביץ לשווייץ. בכתיבה־אישום פירט התובע אמנון רודה עבירות של מרמה והפרת־אמונים, עושה, קשירת קשר להונות ועוד עבירות בורסה.

אנשי־חברה ונכבדים אחרים, חברים של בני־הזוג מוריץ, מילאו את האולם ועודרו את בני־הזוג. גם קרובי מישפחה ישבו לידם והסתודרו איתם בהפסקה. אבל המישפט, שמשך אליו קהל רב, התברר כמשעמם להחריד. העד הראשון שנקרא לדוכן היה רואי־חשבון שעבד במיטרה, חקר את הפרשה וברק את הספרים. הוא דיבר על שיטות־רישום שונות, על רישום מאוחר ומוקדם ועוד מונחים טכניים שעוררו פיהוקים בקהל. הסניגורים, עורכי־הדין הד"ר יעקב ויינרוט ומיכה קירש, היו מוקפים בהררי מיסמכים שמתוכם חקרו את העד.

הקהל שהשתעמם במישפטם של

היום הרביעי היה יום משוגע. לוח המישפטים הבטיח כותרות לעיתונות. באולמו של השופט אורי שטרומזן, בקומה השלישית של בית־המישפט

רב הנאשמים, שמילאו את ספסל־הנאשמים של בית־המישפט המחוזי בתל־אביב בשבוע שעבר, העדיפו לשבת ליד עורך־דינם, ולא על

"אני רק עורך־דין!" אמר במבוכה עורך־הדין יהודה מוריץ, נציגה של חברת קלרין. כי אשר לקוחות התנפלו עליו. מוריץ סיפר כי בעלי החברה עדיין בארץ.

רות שהאולם של השופטת חנה אבנור. נשיאת בית־המישפט. הוא גדול במיוחד, לא היה בו מקום לכל המעוניינים בשמיעת הבקשה למינוי כונס נכסים.

של חברת קל־רין מילאו את מיסדרון בית־המישפט וצבאו על דלת־האולם. למי־

הלקוחות הזועמים

הספסל המיועד לפושעים רגילים. מזה זמן רב לא היה בכית־המישפט אוסף של נכבדים ובעלי־ממון, הנאשמים בעבירות שונות וחמורות. בתחילת השבוע עוד היו הכל נסי־ערים בשל נסיון ההתאבדות של הקבלן אברהם גינדי, שכמעט הצליח לונק מחלון הקומה השישית, ליד אולמו של השופט דויד ולך, ישר לגינת בית־המישפט. מייד אחר־כך הוגש כתב־אישום נגד אבי צור, מי שהיה עוזרו של סגן־השר מיכאל דקל.

העצור בעל

הסקופ הגדול

יום השלישי אמור היה הקבלן גינדי לחזור לבית־המישפט לשם דיון במעצרו עד תום ההליכים, אולם סניגוריו רחו את מועד־הדיון, אולי בתיקווה כי השופט התורן ביום השישי יהיה רחום וחנן.

עיתונאי נאשם (בתמונת־שיחזור שנועדה ל־צורך כתיבה שכתב בזמנו). עיתונאי חד־שות נאשם בהסגת־גבול. בעת כתיבה על קורבן האנס מצפון תל־אביב.

דולארים לפלאטו? משה בדש. בעל פיקנטי (ממוש־קף), ליד שוטר. בדש סיפר כי נח־קר על מתן שטרות מזוייפים לפלאטו־שרון ולשר התיירות אברהם שריר.